

[Industriministeren]

somhederne. Det offentlige er på en række områder en stor indkøber og har mulighed for over for virksomhederne at efterspørge og stille krav til avancerede produkter og systemer til eget brug.

Et eksempel herpå er telekommunikation, der såvel industrielt som ved produktion af teleydelser tegner til at blive et meget betydningsfuldt område i resten af dette århundrede. Her har det offentlige på en lang række områder en avanceret viden. Regeringen vil gøre en indsats for, at denne viden nyttiggøres i en dynamisk erhvervsudvikling, der er til gavn for såvel de erhverv, der leverer telemateriel og serviceydelser til offentlige og private brugere, som de endelige brugere af telekommunikation.

Mere generelt vil regeringen sikre, at samspillet mellem det offentlige og producenterne udbygges. Udviklingsfondets muligheder for at finansiere offentlige udviklingskontrakter må anses for at fungere tilfredsstillende i forhold til virksomhederne, men er indtil nu benyttet i for lille udstrækning. Det må derfor sikres, at de offentlige institutioner planlægger deres fremtidige behov bedre og tilføres de nødvendige midler til at kunne deltage som brugere i udviklingsarbejdet. Herved skal der udvikles nye produkter og systemer, som de offentlige institutioner får behov for i fremtiden, og som ofte tillige vil være egnede til eksport. Endvidere må det offentliges viden udnyttes bedre gennem en styrkelse af systemeksporten, kontraktforskning m.v. Der vil bl.a. blive taget følgende initiativer:

- Der afsættes en pulje, således at offentlige styrelser og virksomheder får mulighed for at indgå udviklingskontrakter med private virksomheder. Herved udvikles nye produkter og systemer, som kan danne baggrund for senere eksport.
- Cirkulæret med relation til systemeksporten tages op til revision, og det overvejes samtidig, om der bør gives bredere rammer for – og stærkere tilskyndelse til – offentlige styrelser og virksomheders deltagelse i systemeksport.

h. Der indføres nye finansieringsprincipper.

Hovedprincippet er, at virksomhederne selv må afholde udgifter til de projekter, som ud fra privatøkonomiske synspunkter under

alle omstændigheder vil blive gennemført. Staten skal imidlertid kunne være med til at dele risikoen ved bl.a. virksomhedernes teknologiske udviklingsprojekter og nye markedsfremstød for herigennem at motivere dem til at gøre en ekstra indsats.

- Derfor vil der i forbindelse med direkte virksomhedsstøtte som hovedregel blive indført tilbagebetaling svarende til den støtte, der er ydet, hvis et projekt bliver en succes. Således vil tilskud kun blive anvendt i de tilfælde, hvor der ikke er andre muligheder for at motivere virksomhederne til at overvinde vanskelige barrierer.
- Hvor en forskningsinstitution eller et teknologisk serviceinstitut samarbejder med en eller flere virksomheder, vil betaling til den pågældende institution bl.a. kunne ske gennem licensindtægter, royalties eller lignende.
- Mertilbagebetaling til staten i forhold til et projekts succes benyttes som hovedregel ikke.
- Regeringen vil tage initiativ til, at det undersøges, om der på privat basis og med indskud fra Nationalbanken, pengeinstitutter og institutionelle investorer kan etableres et venture capital-selskab, som skal tilbyde risikovillig finansiering af udviklingsaktiviteter i bl.a. nye virksomheder, der er dannet ved knopskydning fra eksisterende virksomheder.

i. Industriministeriet foretager en kritisk gennemgang af de nuværende erhvervsfremmeordninger.

Industriministeriet gennemgår erhvervsfremmeordningerne med henblik på at vurdere, hvordan systemet yderligere kan effektiviseres. Herunder må det vurderes, om ordningerne ud fra samfundsøkonomiske kriterier er tilstrækkeligt målrettede, f.eks. mod at overvinde hindringer eller stor risiko.

4. Afslutning

Den erhvervspolitiske strategi, der lægges op til i denne redegørelse og i regeringens erhvervspolitiske program for byerhvervene, kan på kort sigt kun bidrage delvis til at løse betalingsbalanceproblemet. Men en afgørende forudsætning for, at underskuddet på betalingsbalancen på længere sigt kan nedbringes og udlandsgælden afdrages uden forrin-